

eller lignende tilkommer det Politidirektøren, forsaavidt der ikke bliver Tale om Konstitution i Stillingen, at afgøre, hvem der midlertidig skal udføre Politinspektørens Arbejde.

Politiassessorernes Antal er nu normeret til 12, af hvilke en virker som ledende Politiassessor; da Justitsministeriet ligesom Flertalsforslaget, jfr. Betænkningen Sp. 6269, 3. Stk., mener, at disses Antal muligt kan reduceres, foreslaas det fremtidige Antal fastsat ved Normeringslov.

Bestemmelser om, hvem der ansætter de paagældende Tjenestemænd, er ligesom i de følgende Paragraffer udeladt, da Regler herom er givet i Tjenestemandsløven.

Til § 110.

1., 2., 3. og 4. Stk. svarer til de nugældende Bestemmelser.

I 5. Stk. foreslaas en Bestemmelse om, at den, der ansættes som Politimester, som Regel tidligere skal have haft en overordnet Ansættelse i Politiet; denne Bestemmelse svarer til Mindretalsforslagets § 109, 4. Stk. Man har ligesom dette ment ikke at burde stille et absolut Krav om tidligere Polititjeneste, idet der blandt Ansøgerne til disse Stillinger vil kunne være Personer, hvis tidligere Gerning har saa megen Tilnytning til Politigerningen, at de selv uden egentlig Polititjeneste maa anses for fuldt kvalificerede til disse Stillinger.

Til § 111.

1. Stk. og 2. Stk., 1. Pkt., svarer til de nugældende Bestemmelser.

I Retsplejelovens § 110, 2. Stk., bestemmes, at saafremt det i en Politikreds ansatte kommunale Politi efter Begæring af Politimesteren i en anden Politikreds anvendes i denne, afholdes mulig heraf flydende Udgifter til Pensionering af Politiets Tjenestemænd af de samme Kommuner, som udreder de tilsvarende Udgifter til Politiet i den Politikreds, i hvilken Anvendelsen finder Sted. Denne Regel foreslaas udvidet til ogsaa at omfatte andre Udgifter, der foranlediges ved, at det kommunale Politis Personale maa forrette Tjeneste udenfor egen Politikreds, medens det forsaavidt angaar Lønningen, som udbetales det udstationerede Personale, alene findes rimeligt, at det samme sker, saafremt den her omhandlede Anvendelse i fremmed Politikreds strækker sig over længere Tid, idet det, hvis der alene er Tale om en kortere Tid, maa antages, at der almindeligvis ikke herved paaføres den Kommune, der lønner det udstationerede Politipersonale, nogen forøget Udgift. Endvidere foreslaas,

at disse Regler, hvorefter det ikke skal blive til Skade for en Kommune, at de af den lønnede Polititjenestemænd anvendes i en anden Kommunes Tjeneste, ogsaa omfatter Forholdet mellem Kommuner indenfor samme Politikreds. Man finder det heller ikke praktisk, at der for disse Tilfælde fastsættes en Regel om Fordeling mellem Kommunerne af Lønningsudgifter, hvor det ikke drejer sig om længere Tids Anvendelse udenfor den Kommunes Omraade, der lønner den paagældende Tjenestemand. En Regel, der ogsaa gav Refusionskrav, hvor det drejede sig om en enkelt Tjenesteforretning eller kortvarig Tjeneste, vilde medføre et meget vidtløftigt Apparat. Det vil være naturligt, om der i Tilfælde, hvor det har vist sig praktisk for Tjenestens Udførelse at lade en Polititjenestemand udføre Arbejde, der ogsaa vedrører andre Kommuner indenfor Kredsen end den, der udreder hans Lønning, træffes en Overenskomst mellem de paagældende Kommuner, hvorefter de enkelte Kommuner hver udreder en vis Kvotadel af Tjenestemandens Lønning. Det er Justitsministeriet bekendt, at der allerede i enkelte Amter er truffet saadanne Overenskomster. De i Forslaget § 111, 2. Stk., foreslaaede Regler svarer væsentlig til de af Mindretallet i dets Forslag til § 110, 2. og 3. Stk., optagne Bestemmelser. I Lighed med den i § 16 i Lov Nr. 21 af 4. Februar 1871 indeholdende Bestemmelser om Politiet udenfor København givne Regel om, at det i Tilfælde af Meningsulighed tilkommer Justitsministeren efter Forhandling med Indenrigsministeren at afgøre, hvorvidt et til Politiojemed udgivet Beløb bør afholdes af Kommunens Kasse, Politikassen eller Amtsrepartitionsfonden, foreslaas det, at det skal tilkomme Justitsministeren efter Forhandling med Indenrigsministeren at træffe Afgørelse, hvis der opstaar Uenighed mellem Kommunerne om, hvorledes de her omhandlede Udgifter skal fordeles.

Foruden disse Bestemmelser om Forholdet mellem Kommunerne foreslaas en Regel om, at ogsaa Staten skal have Erstatning i Tilfælde af, at der til Opgaver, som der hersker Enighed om i første Række paahviler Kommunerne, nemlig Opretholdelse af Fred og Orden, udsendes særligt Personale fra Statspolitiet. Da man under normale Forhold til Udførelsen af disse Opgaver maa have Kommunerne henvist til at holde den fornødne Styrke af kommunale Polititjenestemænd, er Reglen begrænset til alene at finde Anvendelse, naar Udsendelsen sker under ekstraordinære For-